שחמה אואת בת בתה ואח"כ שחמ את בתה סשחמה הואת בתה

סופג את הארבעים סומכום אומר משום רבי

מאיר סופג שמונים אמר רבא דלמא לא היא

עד כאן לא קאמר ר' יוחנן בן נורי הכא אלא

בג ב מיי פ"ד מהלי שגגות הלכה ד: מד ג מיי שם הלי ה:

מה ד מיי פ״ה מהל׳ שגגות

הלי ג: מו ה מיי שם הלי ג: מו ו מיי שם פ״ה הלי ח: מה ז מיי שם פ״ה הלי ה: מה ז מיי שם הלי ג: מש ח מיי שם פ״ו הלכה י: ג ש מיי פ״ב מהלי אבומ

הטומאה הלי ה:

בא י מיי׳ פ״ב מהל׳ טומאת מת

לעזי רש"י

רבינו גרשום

כראמר בפ' אור ארבעה עשר ובהנהו חייב כרת כשאכלן ונכנס למקדש ל)אבל באוכלין טמאין בטוכאה דרבנן לא הר יחיי ברת אלא לאו בעלמא: נכנס למקדש ושהר. האי ושהה לא ידעינן אי שהה במקדש קאמר או שהה במקדש לאור או שה במילתן: ר' אלעור אמר אם במכילתן: ר' אלעור אמר אם

באכילתן: ר' אלעזר אמר אם הפסיק בה באותו רביעית שלא שתאן ביחד או אם נתן לתוכו מים כל שהוא ושתאו ונכנס פטור: למה לי שהייה דקתני. [נכנס למקדש ושהה] דמשמע

ראנכנס למקדש קאי ושהה ושם

אינו צריך שהייה כלום אלא מכיון שנכנס הרי הוא חייב

. ראפי' התם במסכת שבועות דקא

בעי שהייה שיעור השתחויה הני מילי שניטמא בפנים בהיכל. אבל בשניטמא בחוץ לאלתר

כשנכנס חייב: אמר רב יהודה.

בשוכנס חייב: אמר רב יהודה.
האי ושהה דקתני באכילתו קתני:
א"כ מה תיל יין. והלא משכר
נפקא לומר לך יין מגיתו ויין
כל שהוא מוזהרין עליו לאו
בעלמא ולא מיתה: ועל שאר

בעלמא ולא מיתה: ועל שאר
שכרותו חייב עליו מיתה: גמרען
שכרותו חייב עליו מיתה: גמרען
שכר שבר מנויר דכחיב מיין
שכר שבר מנויר דכחיב מיין
שכר יידי מאי ושכר דנויר ביין
של מיירי ולא בשאר משברך: כמאן.
שאר משכרין באזהרה: טובייעה
שאר משכרין באזהרה: טובייעה
כמותו: אתא לקמי דרב אשי,
כמותו: אתא לקמי דרב אשי,
איל זיל האידנא ותא למחר.
א"ל זיל האידנא ותא למחר.
שלאחר אכילה בא לפני: דרב
א"ל זיל האידנא ותא למחר.

לא מוקים אמורא עליו. לדרוש ולהורות בי״ט בצורך הלכתא

. יי״ט שני משום שכרות שלא

יטעה ומשום שכרות נמי לא רצה להתיר לו עד למחר: א״ל

רב אחא והאמר רב הלכה כר׳

אלעזר שאם נתן לתוכו מים כל שהן פטור דאינו משכר:

הא ברביעית. (בטעות) בשאינו שותה אלא רביעית ונותן בו

מים כל שהוא אינו משכר הא אם יהא יותר מרביעית אע״פ שנתן בו מים כל שהוא אינו

. מפיג טעמו ומשכר ואני שתיתי

מפיג טעמו ומשכר ואני שתיתי עו עות מרביעת: ולהבדיל דבתיב בתר יון שכר אל תשה דבתיב בתר יון שכר אל תשה בין הקדש ובין החיה ובין החיה ובין החיה ובין החיה והדישה להודות באיזה ענין שאמר שיהיה להודות באיזה ענין שאמר שיהיה איטור והיבה. שאם זמרו בענין אחר איטור והיבה, שאם דורש. אאם דורש בהגדה איטור והיבה, שאם דורש מקראות לא ימרש ולא שחריי אשר במידה שטחנים אם הולכה (משנה) שאפיל בשביל להרורה: ביד משה זה במשנה שטחנים לא יעסוק בם התלמוד ששם לא יעסוק כל עיקר שההלמוד מפרש הכל:

עיקר שהתלמוד מפרש הכל: יכול אפי׳ משנה. לא יעסוק בה אפי׳ שלא יתכוין להורות: ת״ל ולהורות. לא אמר אלא

בשונה בה ע״מ להורות: ור׳ יוסי אמר יכול אפי׳ תלמוד לא ישנה

אפי׳ שלא יתכוין להורות: ת״ל ולהורות. אינו אסור אלא ע״מ

להורות: יצא שרץ. ששתויי

:1 /35

בגב מייי

מו.

לחייב על כל אשה ואשה אף על גב דגופין מוחלקין מ"מ הוה פשיטא ליה לרבי עקיבא דגופין מוחלקין חייב על כל אחת ואחת:

ערות אחותו גדה. הקשה רבינו ברוך אמאי לא מיימי כרת דכתיב

משום יו שמות מוחלקין דמיקריא חמותו ומיקריא אם חמותו ומיקריא אם

משום אבל גבי אותו ואת בנו דכולהו אותו ואת בנו מיקריין פ דאין שמות מוחלקין לא אמר רב נחמן בר יצחק דלמא עד כאן לא קאמר סומכוס אלא גבי אותו ואת בנו דגופין מוחלקין אבל הכא דאין גופין מוחלקין אימא כר׳

אבהו א"ר יוחנן ס"ל דא"ר אבהו א"ר יוחנן ישארה הנה זמה היא יהכתוב

עשאן לכולן זמה אחת: מתני' אמר רבי עקיבא ישאלתי את רבן גמליאל ואת ר' יהושע באיטלים של עימאום שהלכו ליקח בהמה למשתה בנו של רבן גמליאל הבא על אחותו ועל אחות אביו ועל אחות אמו ימהו חייב אחת על

כולן או יחייב על כל אחת ואחת מ אמרו לו לא שמענו אבל שמענו יהבא על

ה' ח' נשיו נדות בהעלם אחת שהוא חייב על כל אחת ואחת ס ס (ורואה אני)

שהדברים ק"ו: גמ' היכי דמי אילימא כדקתני מאי תיבעי ליה הרי שמות

מוחלקין הרי גופין מוחלקין אלא הכי קתני הבא על ₪ אחות אביו שהיא אחות אמו יו חייב אחת על כולן או חייב על כל אחת ואחת ₪ מהו מי אמרינן הרי

שמות מוחלקין או דלמא הרי אין גופין מוחלקין אמרו לו לא שמענו אבל

שמענו הבא על ה' נשיו נדות בבת אחת יי שהוא שם אחד שחייב על כל אחת

ואחת משום נדה וראינו שהדברים ק"ו ומה הבא על ה' נשיו נדות בבת אחת

ישהיא שם אחת חייב על כל אחת ואחת אחותו שהיא אחות אביו שהיא

אחות אמו שהן ג' שמות אינו דין שיהא חייב על כל אחת ואחת איכא למיפרך

מה לה' נדות שכן גופין מוחלקין יו אלא אמר קרא יערות אחותו גלה לחייב

על אחותו שהיא אחות אביו שהיא אחות אמו אמר רב אדא בר אהבה

משכחת לה ברשיעא בר רשיעא שבא יס על אמו והוליד ב' בנות וחזר ובא

על אחת מהן והוליד בן ובא בנו על אחות אמו שהיא אחותו שהיא אחות אביו

דהוה ליה רשיעא בר רשיעא יי ת"ר בא עליה וחזר ובא עליה וחזר ובא

עליה חייב על כל אחת ואחת יח דברי ר' אליעזר וחכמים אומרים יאינו חייב על דור בעל כל אווו האווו היום האלטור בבא על ה' נשיו נדות בבת אחת אלא אחת ומודים חכמים לר' אליעזר בבא על ה' נשיו נדות בבת אחת שהוא חייב על כל אחת ואחת הואיל והוא גרם להן אמר ₪ רבא לרב נחמן

מי אמריגן הואיל והוא גרם להן והתגיא יהוא בהעלם אחת ייו והיא בה'

העלמות הוא אינו חייב אלא אחת יי והיא חייבת על כל אחת ואחת אלא

אימא הואיל וְגופּין מוחלקין איבעיא להו קצר וקצר מה לי אמר רבי אליעזר

מעמא דר' אליעזר התם משום ייו דהוא דעבד תרתין ואמטול להכי אמר חייב על כל אחת ואחת וה"ג דעבד תרתין או דלמא מעמיה דרבי אליעזר התם

משום דאי אפשר לו לערבן לביאות זו בזו אמטול להכי א"ר אליעזר חייב

על כל אחת ואחת "אבל קצר כגרוגרת וחזר וקצר כגרוגרת בהעלם אחת

כיון דאפשר לו לערב שתי גרוגרות בבת אחת אינו חייב אלא אחת מאי

אמר רבה יש מעמא דר"א התם משום דעבד תרתי ה"ג הא עבד תרתי

ורב יוסף אמר מעמא דר' אליעזר התם 🤉 דאי אפשר לו לערבן אבל אפשר

לו לערבן אינו חייב אלא אחת איתיביה אביי לרבה ר' אליעזר מחייב על ולדי

מלאכות במקום אבות 🕫 מלאכות הא אב ואב בבת אחת פטור ואי אמרת

מעמא דרבי אליעזר משום דקעבד תרתי אמאי פמור אמר מר בריה ידרבנן

אנא ורב נחומי בר זכריה תרגימנא הכא במאי עסקינן בדלית יק המודלית על גבי תאינה וקצצן בבת אחת משום הכי מחייב רבי אליעזר הואיל ושמות מוחלקין וגופין מוחלקין דכוותה קצר, וקצר היכי משכחת לה דמיפטר כגון שקצר שתי

גרוגרות בבת אחת אבל קצר כגרוגרת וחזר וקצר כגרוגרת חייב: כָּתני' ועוד ׳׳שאָל רבי עקיבא אבר יִּף ״הְמדולדלת בבהמה מהו אמרו לו

לא שמענו אבל שמענו אבר 'המדולדלת באדם שהוא מהור וכך היו

באחותו דמלרכי רבנן להכי ומייתי

לדרבי ילחק ויש לומר דמייתי הא דפשוט

יותר וכהאי גוונא אשכחנא בסנהדרין

(דף לד:) ובמגילה (דף כ.) ח:

המוחה

כח אבל הכא אין גופין מוחלקין: אפשר ותאנים (כ) בתאנה ואין ענבים בגפן

א) חולון פב", ב') מכוח יד", ג' ס"א בהעלם אחת מהו, ד') נ"יל ורואין אנו כ"א במשנה שבמשניות), ס') נ"א אחותו שהיא רש"ק, ז' [נ"ל דרבנא], ז') [במשנה שבמשניות איתא שאלן וכ"א ברמב"ס), ק) וע"ע תום' שנת קכח. ד"ה ונתן],

תורה אור השלם

ו. ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תַקַּח לְגַלּוֹת עָרְוְתָה שַׁאַרְה הַנָּה זְמָה הָוֹא: ויקרא יח יז ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונברתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא: ויקרא כ יו

הגהות הב"ח

(1) רש"י ד״ה הוא בהעלם וכו״ על כל אחת ודון כל כלייל ומיבת על נמחק: (3) ד״ה מתולית וכו״ ותאום יש במאנה: (ג) ד״ה מהו וכוי כנכילה הק״ד ואח״כ מ״ה אבר המדולדלת באדם אבר

מוסף רש"י

שחטה ואת בת בתה. איו כאו עדיין חיסור, ואחר כך שחט את בתה. ויש נשחיטה זו שני איסורין, אותו ואת בנו משום אמה, ובנו ואותו משום בתה של זו שכבר נשחטה, סופג את הארבעים. דחד לחו הוח וחדה התרחה וחד ד. ושם באיטליז).

שימה מקובצת

שימה מקובצת מיקובצת שימה בשמות מוחלקין א משום דשמות מוחלקיו אם חמיו: רמיתקריא אם חמיו: מסיקריא אם חמיו: מסיקריא אם חמיו: מסיקריא אם חמיו: מסיקריא אם חמיו ליד מישר ס"א נשים: סן ואחת מהוא שהיא נמחק: חייב: סן תיבת מהו נמחק: מו תיבת מהו נמחק: מו אלא אמר שה איבת שהיא בשהו אם אי נמחק: מו אלא אמר קרא עדות שהותו גלה גלין מימה למה לי נמחק: מו אלא אמר קרא עדות קרא את תון שם את שום את שות את שה את עוש מא המים שה את מון שם את מותר מים את מון שם את מון שם ארא את שותר את שום את שותר מים את את שום את מון שם ארא את שותר שה את מון שם ארא את שותר את מון שם ארא את שותר את מון שם ארא את את שותר את מון שם את מון שה את מון שם את מון שה את קרא הא תנן יש בא ביאה אחת וחייב עליה שש חטאות ולא מצריך קרא אלא מחייב אכולהו באיסור כולל ובאיסור מוסיף י וכ״ש היכא דהוי ליה איסור בת אחת כדאמר בפ׳ ארבעה אחין איסור כולל ואיסור מוסיף אית ליה איסור בת אחת מבעיא וי״ל איסור בחלר מאיסור מהיף אית
איסור בת אתת מבעיא וייל
דשאני הכא דהכל איסור אחוה
הילכך בעיא קרא. הרא"ש ז"ל:
על א אביר על: עז ת"ר בא
דוקא בא אביר על: עז ת"ר בא
דוקא בא דרי אליעזר מחייב על
נט בא. הרא"ש ז"ל: יין זאתת.
כל כזו כז מאל אלבותא דחמכיט
דבסוף פיד אחין אמר דחייב על
כל ביאה וב"אה ושם פרש"י
עון אחת. ס"א והן מהמשהי
יין מאום דהא עבד תרתין כרי
יין אחת ס"א והן חייבות על:
חייב כיון דקצר כגרונרת ואחת דעבד
ניהו טעמא: על התם בגרונרת ואחת דעבד
ניהו טעמא: על התם בגרונרת ואחור וצרבי
עשה אב ותולדה מהייב רתין דאם
עשה אב ותולדה מחייב תרית
ניהו טעמא: על התם משום דאי:
דור ביין דאם מחייב הרית
עשה אב ותולדה מחייב הרית
וורולדה זה אחר זה מש"ה דיין
רוס" בא באבר אות באם בחייב הרית
בי" אות את דבצב והמיד בתייה דיין
היין הארות והמש"ח דיין
דאי אותא דבצב והמיד בתייה דיין
דאי מעינון [הא] וכ"ש באב
ליבוען [הא] וכ"ש באב ן [הא] וכ״ש באב א). מהר״י ז״ל אבות מדנקט אב ותולדה ולא נקט אב ואב ש״מ דלא מחייב באב ואב: נכן בדלית המודלה על אות י' ת' נמחק: יגן אבר המדולדל בבהמה: ידן תיבות ב' איסורים

שחטה ואם כם כסה. לא עבד איסורא: ואחר כך שחט אם כסה. הרי שמות מוחלקים. ואף על גב דלעיל גבי עריום לריך קרא אשה מב א מיי פייצ מהלי שמשה של ראשונה עכשיו נמצא ששחט ירו ב' איסורים ראשונה אותו ואת בנו כהו שלישית ושניה בנו ואותו דבנו שניה ואותו שלישית והילכך סופג פ׳ לסומכום אף על גב דשם אחד הן: דגופין מוחלקין. שמחמת ראשונה

ושניה באו אלו שני איסורים על השלישית

דלמה כדר׳ הבהו. הבל הכה הע"ג דנול ידי דמה ודם דמה ודם דנה נאסרה הזקנה עליו ג׳ איסורים ואין גופין מוחלקין בה: זמה אחם. דאינו חייב על אשה ובתה ובת בתה ובת בנה בביאה אחת כמתני' אלא אחת והיינו חמותו ואם חמותו ואם חמיו: בותבי' באיטליו. שוק: עמאוס. שם העיר: הבא על אחוחו כו'. מתני' מפרש בגמ': גבו' הרי שמום מוחלקין. שג' לחוין מוחלקין בהו: מוחלקים שהיא אחום אביו. כדמפרש לקמי ברשיעה בר רשיעה: שמות. לחוין: שם א׳. לנדה לא מקרב: ערות אחוסו גלה. מפרש בפ"ק (לעיל ב:) דאייתר ליה להא דרשא: בא עליה. על אחת מכל העריות וחזר ובא עליה בהעלם אחת: בבא על ה' נשים נדות. בהעלם אחת: הואיל והוא גרם להן. להביא כל אחת חטאת דהיינו ה' חטאות הלכך הוא נמי מייתי ה' חטאות אבל ה' ביאות בערוה אחת בהעלם א' היא נמי לא מחיא אלא חד וכן הוא: הוא בהעלם אחם. בין [בא] ה' ביאות בה׳ עריות בין ה׳ ביאות על כל אחת: והן יח ה׳ העלמות. שנודע לכל אחת בין כל ביאה וביאה מביאותיו הוא אינו חייב אלא אחת על כל אחת (ה) והיא על כל אחת ואחת חייבת ה׳ דהיינו על כל ביאה וביאה. אלמא אף על גב דהוא גרם לכל אחת להביא ה' חטאות לא בעי הוא למייתי על כל חדא אלא אחת: ואית ספרים דכתיב בהו הוא בהעלם אחת והיא בה' העלמות. ובערוה אחת מיירי לשון נקייה הוא ויש"ר כח"ו: קצר. כגרוגרת בשבת וזה יש השיעור חזר וקלר בהעלם א' מה לי אמר רבי אליעזר: שתי ביחות ח"ח לערב. הילכך חשיבי [אבל] קלירת שתי גרוגרות לערב ולקלור בבת אחת: ר' אליעור מחייב על ולדי מלחכות במהום חבות מלחכום. שאם עשה אב ותולדה בהעלם אחת חייב שתים הא אב ואב כגון קצר וקלר דזו וזו אב מלאכה פטור מן אחת: הכח במחי עסקינן. הח דקתני רבי אליעזר כו' דדייקינן מינה הא אב ואב פטור: בדלים. טרייל"א של גפן ם היא: המודלים על גבי חאנה.

והיה לריך לבלור הגפן להפקה וקלך בבת אחת פרי התאנה וזמורת הגפן דחייב שתים חדא אפרי דתאנה דהיינו

קולר וחדא אזמורה דתולדה דקולר לקיימא לן (שבת דף עג:) זומר ולריך

לעלים חולדה דקולר היא משום הכי חייב שחים אף על גב דבבח אחת לא הואיל ושמוח מוחלקין זה אב וזו חולדה וגופין מוחלקין דשני אילנות הן: דכווסה גבי קלר וקלר. דדייקינן הא אב ואב פטור כגון שקלר שתי גרוגרות בבת אחת דהשתא לאו תרתין הוא דעבד ובבת אחת עשאן ליש גופין ושמות מוחלקין נמי ליכא אבל קלר וחזר וקלר דתרתין מלאכות עבד בהעלם אחת מחייב ר׳ אליעזר: בורבר' אבר המדולדנם אחת עשאן ליש גופין ושמות מוחלקין נמי ליכא אבל קלר וחזר וקלר דתרתין מלאכות עבד בהעלם אחת מחייב ר׳ אליעזר: בורבר' אבר המדולדנם בכסמה. תלוש רובה ומעורה במקלת: שהו שיטמא משום אבר מן החי כאילו נחלש לגמרי דקיימא לן בהעור והרוטב (חולין קמה:) דאבר מן החי מטמא כנבלה: (מ) אבר. הנחלש מן האדם לגמרי מטמא כמת בפרק העור והרוטב (שם קכט:) והמדולדלת שדבוק קלת טהור:

תוספות עד כאן לא קאמר סומכום אלא באותו ואת בנו דנופין מוחלקין. ולענין אחות אשה נמי אם היה נשוי ג' נשים וגא על השלישים שהיא אחות שתיהן
זו מלד אם זוו מלד אב סומכום מחייב נעלן שתיהן: איבא לפיפרך מה לה' נשיו כו'. ר"ג ור' יהושע דעבדי הק"יו ס"ל דלא מליא מילמא אלא
בשמות: לחייב על אחותו בו'. אין להקשות מנ"ל לאוקמא בנה"ג דשלשמן שם אחוה אחם אמיל דמיירי נמחולקין לנמרי כגון צת בתו וכלתו דהא קרא באחות
מיירי אך קשה איסור כולל ומוסיף מנא ליה דהכא איסור צת אחת היא: שהלבו ליקח בחמה בו'. להודיע שנחן שאט"פ שהיו טרודין היו עוסקין
בדברי מורה: אדם אבר המדולדה בו מהור. בפרק העור והרוטב יליף בהמה משרלים ותימה אדם מנ"ל דטהור:

להורות: יצא שרץ. ששתויי יין יכול להורות בו שהוא טמא. וכן

ית אתו שלישית תיבות ושניה בנו ראותו ל"ש ואות ד' נמחק: מן על תיבות אבל הכא אין גופין מוחלקין דילמא כר' אבהו נרשם מלמעלה על כל תיבה קו להורות שלפי דעתו צריך למחקו: מן ד"ה שהיא כר' צריך להיות אחר ד"ה שם א': מן והן בחמשה העלמות: מן וזה הוא השיעור: 0 חיבת היא נמחק: 60 אחת היא הואיל: (ס אחת עשאן וגופין ושמות: